

“Aliluja. Aliluja. Aliluja.”

Teche mytna i pridoshla reka Miljacka s priglushenija si grohot, ot kojto potrepervat kamennite mostove, ryzhdjasva zheleznijat i skyrca onzi starijat, dyrvenijat, prenasja istorija... Na Vidovden, 28 juni 1994 godina v Saraevo e smeneno i imeto na Principovija most i mu e vyrnato staroto avstroungarsko nazvanie – Latinski most! Skriti sa nadpisite, oboznachenijata, a, vjarvam, che sa zaleti i dve stypki, napraveni v asfalta, na ygyla, kydeto njakoga momcheto ot pogranychnite rajoni prichakalo erchercoga i, kakto se kazva v pesenta, izrekyl slednite stihove:

*O, ti, lamjo, shto slavjani gyltash,
shto li mislish, shto li tuka tyrsish?
Bosna ti dojde da obikolish,
srybski bez da mozhesh da govorish...
Eto ti i srybska gramatika
ot тази moja avtomatika!*

Godini nared, po vreme na mladostta si, vizhdah kak v tezi otpechatani stypki e zastanal izvestnijat saraevski ekskurzovod, profesor Brykich, pregyrben, kljoshtav starec s dylga bjala kosa i ochila na orlovija nos, i kak s protegnata ryka strelja s nevidim pistollet po nevidimija Ferdinand pred smajanite ochi na starite amerikanski turistki ot Miluoki i Kolymbys, Ohajo. Bum! Bum! – streljashe pokojnijat profesor Brykich, uvlechen v тази slavna scena, dokato uzhasenite amerikanski starici gledaha kak kurshumite razkysvat paradnata

uniforma na erchercoga Ferdinand i se zabivat v razkoshnoto dekolte na zhena mu Sofija.

I prez тази nosht vizhdam kak profesor Brykich stoi v ygyla na hilendarskata cyrkva i se krysti, dali ot nabozhnost ili ot obezverenost, zatova che na tozi naj-slaven most v srybskata istorija e otneto istinskoto ime.